

cultural a l'ecoturisme i la gastronomia. Vull entendre que vosté va a acceptar, com he dit, rebre els alcaldes, i que vosté s'ho va a estudiar seriosament, i que açò puga ser una realitat en breu temps. De fet, si en sis mesos veiem que no hi ha resposta i veiem que no s'està treballant, doncs tornarem a fer una PNL.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García. *(Aplaudiments)*

Senyor Marzà, per acabar.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, diputat.

Evidentment que sí, que li dic que sí que allò que m'està demanant ho farem, rebrem els alcaldes, intentarem treballar per a una periodització conjunta de les actuacions que es fan, pel que fa a la restauració, i mirarem en la mesa de turisme cultural, que tenim constituïda des de cultura i turisme totes eixes recomanacions que ens fa, i propostes que fa per a millorar la reversió i també l'impacte que tenim, les actuacions en l'art rupestre.

I no només en l'art rupestre, sinó en el conjunt del patrimoni, poder posar-lo en valor i que la gent el conega i puga anar a gaudir-lo. I sobretot, que puga ajudar també a desenvolupar territorialment aquelles zones que tenen un patrimoni grandíssim i que malauradament molta gent no coneix i que malauradament tampoc tenen ara mateix el desenvolupament econòmic i social que ens agradaria.

Per tant, sí, ja li dic que les seues reivindicacions les anirem treballant conjuntament i les farem, i que les agarre i me les apunte, com ja estan ací, per anar treballant-les, i li ho agrairé. De fet, li deia que alguna de eixes coses que estem fent servixen per a posar en valor també, i és que, per exemple, a banda de les ajudes que ara mateix hi hauran en el pressupost del 2017, si així vostés ho aproven, també li dic que acceptarem l'esmena que vosté ha presentat també.

Finançarem, entre altres, ja, ara, per a posar en valor i perquè la gent ho conega, les rutes temàtiques que hi ha al voltant de l'art rupestre a Bicorp, i que són visites guiades, per exemple a la cova de l'Aranya, l'abric de la Bassa de Calicanto. I hem seguit fent-ne moltes més.

També, d'altra banda, hem participat per a posar en valor precisament el patrimoni valencià. Hem participat també a Bicorp a la jornada sobre patrimoni cultural i territori forestal valencià per a possibilitar la posada en marxa d'un parc cultural també en aquella zona. Hem fet difusió de l'art rupestre en els més menuts en diferents tallers, entre ells en un que s'anomenava *Jugant a l'artista rupestre* que va servir molt i que la veritat és que els estudiants ho van gaudir molt en el marc de

la celebració de la Primavera Educativa i més enllà. Per tant, estem intentant posar-ho en valor ja des de ben menudets.

Hem fet i hem participat i hem coorganitzat les jornades de formació del professorat precisament perquè els professors formen als seus alumnes també, celebrades al parc cultural del riu Martín, a Ariño, a Terol. I ho vam fer conjuntament amb el govern d'Aragó i també amb la Regió de Múrcia, per a fer eixes formacions al professorat conjuntes.

I també la proposta que ens feia –ja li dic– que l'anem a fer, que tenim previst la participació i l'elaboració de diferents espais també educatius perquè es coneguen en la celebració del centenari del descobriment de les pintures rupestres de la cova dels Cavalls, com volem, entre altres, fer diferents activitats formatives, de visites i altres activitats per a la difusió. Per tant, ja li dic que sí, que ho farem i que li arrebeguem les seues propostes.

Voldria també parlar-li, com havíem dit abans, d'eixe pla de gestió que ens agradaria que poguérem fer endavant. Un pla de gestió de l'art rupestre de les nostres comarques que esperem poder contractar en els propers mesos, durant el proper any, per a fer eixe estudi previ per a una futura redacció d'un document que –com deia al principi– deuria haver estat fet ja fa molt de temps, perquè emana també d'algunes de les legislacions que vosté ha fet referència. Per tant, hauríem de poder-ho tindre fet almenys en el proper any i així contribuir a la dinamització econòmica i cultural dels municipis dels que tant hem estat parlant.

Per tant, jo li agrairé –com no pot ser d'una altra manera– el seu to, les seues aportacions i li dic que sí, que amb nosaltres sempre trobarà la major col·laboració per a posar en valor l'art rupestre. Incidisc i torne a repetir que no és només la seua preocupació, també ho és –com no pot ser d'una altra manera– del departament de cultura de la nostra conselleria. I estic segur que treballant junts arribarem encara més lluny si podem posar en valor el nostre patrimoni valencià, bé siga de unes civilitzacions de fa no res o de fa molts segles endarrere.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell respecte a l'estudi i la regulació de l'impacte de la creixent automatització i robotització tant dels processos productius com de determinades formes de comerç en l'àmbit d'actuació de la Generalitat valenciana, que formula el diputat senyor José Francisco Almería Serrano (GP Podemos-Podem) (RE número 28.524, BOC número 92)

El senyor vicepresident segon:

Passem ara al punt número 8 que és una interpel·lació al conseller d'economia sostenible que formula el diputat Josep

Francesc Almería Serrano, del Grup Parlamentari Podemós-Podem, que té la paraula per un temps de huit minuts. *(Veus)*

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Conseller i senyories de bon cor que romanen encara als seus seients bona vesprada.

La creixent aparició de l'automatització de processos i de la robotització d'activitats en el panorama econòmic de la globalització està generant una ingent quantitat informe d'estudis d'ampla diversitat tant pel que fa a les seues conclusions com pel que fa a l'àmbit d'estudi i el grau de rigor amb el qual han estat elaborats.

La gran pregunta a contestar, òbviament, és si els robots i automatismes podran substituir el treball de les persones en el futur. Sense remei, perquè està clar que en una dècada els robots ocuparan de molts dels nostres treballs, encara que els experts estan dividits en valorar l'impacte que açò tindrà en la societat.

Segons les estimacions del servei d'estudis de Caixabank un 43% dels llocs de treball actualment existents a Espanya té un risc elevat amb una probabilitat superior al 66% de poder ser automatitzat a mig termini. Mentre que la resta de llocs de treball queden repartits a parts iguals entre els grups de risc mitjà, entre el 33% i el 60% de probabilitat, i el de baix risc, inferior al 33%.

La por al fet que les màquines acaben amb el treball que fan les persones i, per tant, amb la seua forma de guanyar-se la vida i la seua manutenció bàsica, és tan antic com la mateixa indústria. A principis del segle XIX, els treballadors anglesos ja van organitzar un dels primers moviments obrers –el ludisme– amb l'objectiu fonamental d'acabar amb les màquines que, segons pensaven, eren les responsables dels acomiadaments i els baixos salaris que patien. En 1812 un grup de treballadors va incendiar a Nottingham seixanta màquines de teixir, una acció que antecedeix en dècades a la creació dels sindicats i a les primeres vagues.

La quarta revolució industrial ja està en marxa i amb ella una profunda transformació del mercat de treball. La creixent utilització de sistemes ciberfísics, productes intel·ligents, la internet de les coses i dels serveis, la hiperconnectivitat i el *big data*, entre altres, estan marcant aquesta nova etapa en l'evolució de la indústria oferint cada vegada més un nombre menor d'ocupacions per a persones no qualificades o infraqualificades i amb un ritme creixent que no té parangó en la nostra història recent. Doncs s'estima que tres de cada quatre ocupacions en el futur no molt llunyà estaran relacionades amb els sistemes informàtics de gestió de dades i en la seguretat informàtica, ocupacions per a les quals haurem de crear sistemes de formació perquè la gent pugui accedir a estes.

En aquest sentit, proliferen els estudis d'experts i d'organismes o ens econòmics que estan alertant que l'automatització de processos es portarà per endavant milions d'ocupacions a tot el món i on Espanya –segons dades de l'OCDE– és un dels països més afectats per aquest tipus de projeccions, junt

a Àustria i Alemanya en afrontar un risc elevat que afecta al 12% dels seus llocs de treball, enfront del 9% de mitjana en la resta de països de l'OCDE.

Per contra, podem veure un impacte positiu en l'economia alemanya, on s'ha incrementat en un 20% la població de robots fins a cent setanta-sis mil unitats entre 2010 i 2014 i on, en el mateix període, l'ocupació total també es va incrementar en 1,6 milions aconseguint més de quaranta-dos milions de persones ocupades.

Així mateix, a la indústria alemanya de l'automoció, amb molt la indústria que més amplia la seua població de robots industrials –un 15% fins a aconseguir les noranta-dos mil unitats entre 2010 i 2014– va créixer esta població i va augmentar en un 10% el nombre d'empleats en el mateix període fins a set-cents setanta-cinc mil. El que demostra que la por a què l'automatització elimine ocupacions de persones potser un tant infundat. A més, en molts casos és possible la col·laboració directa dels éssers humans i robots on la tecnologia dels sensors dels anomenats robots col·laboratius fa que treballar al costat de robots siga segur. Podem prescindir de tanques protectores.

Un altre exemple el tenim als Estats Units, que està portant indústries de tornada a casa que havia subcontractat a països de baixos salaris fa anys. Una acció fonamentada en què una forta base industrial és important per obtenir un creixement consistent. No obstant açò, aquesta reindustrialització només és possible perquè les empreses han tornat més competitives mitjançant l'adopció de l'automatització.

Inevitablement el debat està polaritzat entre les visions més apocalíptiques sobre les conseqüències d'aquest procés i els nombrosos detractors –que també hi ha– que alerten del potencial de creació d'ocupació de la quarta revolució industrial i de la nova economia col·laborativa.

Senyories, *unos dicen que sí y otros dicen que no*, com la popular cobra. La Federació d'Indústria de Comissions Obreres ha llançat un ambiciós debat en el sindicat sobre els efectes de la mecanització de la robòtica en el món laboral, que conclou que els treballs manuals i repetitius seran els que tinguen major probabilitat de ser reemplaçats per màquines, encara que açò es produirà mitjançant un procés molt lent.

Així pareix que el problema se suscita no tant per la qualificació de la mà d'obra sinó per afectar a treballs molt recurrents. D'aquesta manera, malgrat que a Àustria els treballadors estan més preparats que als Estats Units, exerceixen tasques més repetitives, la qual cosa afecta en major grau a la penetració de la robòtica que el propi nivell educatiu de les persones.

S'estima que a l'actualitat el 8% dels llocs de treball són ocupats per robots, però que en 2020 aquest percentatge s'eleva al 26%. Robots que, a més, seran cada vegada més autònoms i capaços d'interactuar i d'executar i prendre decisions més complexes. A més, gràcies al *Big data* els robots disposen ara d'una formidable base de dades que els permet experimentar i aprendre quins algorismes funcionen millor que altres.

Senyories, durant les últimes dècades, les grans corporacions empresarials han traslladat plantes senceres a països emergents per a reduir els costos de producció. Però l'accelerat

procés de desenvolupament tecnològic permet ara substituir mà d'obra per capital, màquines i tecnologia afavorint l'ocupació en països amb economies avançades, en les quals n'hi ha marcs polítics i socials més estables, major qualificació professional i garantia de seguretat jurídica, precisament a conseqüència dels efectes de la digitalització, la robotització i la impressió 3D. Potser, la deslocalització productiva associada a la globalització en la recerca de mà d'obra barata haja passat ja de moda.

En resum, el problema no és tant el nombre d'ocupacions que es perden amb l'automatització sinó que es produïsquen els suficients per a compensar la pèrdua de llocs de treball que ocasiona este procés creixent de digitalització. En les passades revolucions industrials, les noves indústries contractaven a més persones que les que perdien el seu treball en les empreses que tancaven per no poder competir amb les noves tecnologies, restablint així l'equilibri.

En l'economia es ve donant un procés de mutació industrial que incessantment revoluciona l'estructura econòmica des de dins, destruint-la per a després crear una nova, diuen els autors de l'esmentat informe de Comissions Obreres. En el cas actual, només ens queda conèixer si amb més o menys ocupacions que l'anterior.

Així, i davant del creixement nivell de preocupació existent sobre el veritable impacte que té l'automatització i la robotització sobre la destrucció o generació d'ocupació en un futur pròxim, i davant la importància que té el procés de reindustrialització en el canvi del model productiu al País Valencià, és pel que formulem aquesta interpel·lació per conèixer quina és la política general del Consell respecte a l'estudi i regulació de l'impacte de la creixent automatització i robotització, tant dels processos productius com de determinades formes de comerç en l'àmbit d'actuació de la Generalitat valenciana i de les seues competències.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor Almeria.

Per a contestar a la interpel·lació té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Senyor diputat.

Senyories.

Qüestió complicada. Dicotomia persones-màquines. És complicat. Jo l'única cosa que vull dir-li és que vosté sap que volem avançar cap a un concepte ampli de rendibilitat econòmica i social amb l'objectiu posat en el llarg termini, la qual cosa exigeix un creixement basat en el coneixement,

la innovació, la millora de la productivitat i una distribució més equitativa de la renda, a l'hora que amb una generació d'ocupació amb més qualitat i més estable per a regenerar el benestar social, la igualtat, la integració i la cohesió social.

I ja li dic, tasca realment complexa i complicada i no gaire fàcil. El factor essencial per a aconseguir una millora de la productivitat és el suport continu i constant de la innovació i de la tecnologia amb la incorporació i explotació de coneixement per part, tant de les nostres empreses, com de les administracions públiques i institucions.

No obstant això, aquesta aposta per la tecnologia i la innovació porta aparellada una preocupació dels treballadors i treballadores que veuen perillar els seus llocs de treball amb l'arribada de noves màquines, sobretot en un context d'alta desocupació i de pressió a la baixa de les retribucions salarials. Es tracta d'un problema complex perquè, per un costat, els avanços tecnològics ens permeten millorar la nostra qualitat de vida i la nostra productivitat i competitivitat.

Però tampoc no hem d'assistir impassibles a la conformació d'un nou model socioeconòmic que destrueix llocs de treball, especialment els de més baixa qualificació. No distribueix adequadament les plusvàlues obtingudes amb els avanços tecnològics i no és capaç de generar llocs de treball de caràcter bàsic, condemnant a l'atur a una gran part de la població que no té la qualificació necessària per a accedir a altres llocs de treball dins d'aquest nou marc de mecanització i robotització.

No obstant açò, els avanços tecnològics també ofereixen noves oportunitats i generen llocs de treball de més alta qualificació, així com productes de major valor afegit. Si girem els ulls uns anys, no molts, enrere, podem veure els avanços que la tecnologia de la informació i les comunicacions han suposat per a molts sectors com ara el bancari o la mateixa administració pública, però també els llocs de treball que serien necessaris per a prestar els mateixos serveis sense comptar amb aquests avanços. Però tampoc no podem fer-ne una anàlisi massa simplista perquè al mateix nivell de servei sense els avanços tecnològics sempre seria més car i, en moltes ocasions, impossible d'assolir.

Es tracta, doncs, de trobar el punt d'equilibri i, sobretot, que els avantatges de l'abast tecnològic es puguen distribuir en la societat possibilitant jornades més curtes sense disminucions salarials, amb la qual cosa la disminució de les necessitats de personal no serien tan importants i també els treballadors i treballadores disposarien de més hores d'oci que generarien altres llocs de treball.

Com he dit, a mig i llarg termini, s'haurien d'incrementar els esforços en formació per a acumular un important estoc de capital humà generant una mà d'obra altament qualificada, de manera que la societat valenciana poguera posicionar-se amb avantatge en la societat del coneixement i poguera aprofitar tots els avantatges que el nou model productiu ofereix en els sectors més avançats.

Per altra part, i centrant-me en matèria de comerç, un sector intensiu en mà d'obra i que, per tant, es veu afectat pels avanços tecnològics i la robotització de manera més important en tot allò que fa la logística i gestió de magatzems, encara que també amb l'extensió del *vending* i les botigues no assistides,

això suposa òbviament la destrucció de llocs de treball en el sector però també suposa, almenys, en pura teoria, que els costos de distribució minven i, per tant, es pot distribuir el mateix producte amb menor cost; la qual cosa, per l'efecte de la competència, hauria de suposar una disminució del preu de venda final i, per tant, l'augment de la capacitat de consum dels ciutadans i ciutadanes que podrien trobar productes més barats encara que amb menys serveis.

El sector de la distribució al nostre territori és un sector dual, al qual conviuen moltes fórmules i formats comercials, des de les més tradicionals a les més avançades, i cadascuna es posiciona respecte del preu i del servei com considera millor per als seus interessos. Així, sempre n'hi haurà fórmules que es posicionen en una estratègia de preu i, per tant, aprofitaran tots els avanços tecnològics per a reduir personal i poder vendre més barat; però també n'hi ha fórmules que es posicionen en una estratègia de proximitat i de servei, de manera que intentaran no reduir personal, si més no, en la fase d'atenció directa al públic.

I sí que vullc dir-li una cosa, i és que si alguna cosa diferencia una empresa d'una altra, un comerç d'un altre, bàsicament són les persones. Això és el que fa diferent perquè –i això ho comentem amb molts empresaris– les màquines es podien copiar i fins i tot comprar, però les persones mai, i inclús fent el mateix producte n'hi ha un diferent valor afegit del mateix producte bàsicament per les persones.

D'altra part estan els consumidors, als quals se'ls ha de garantir una efectiva llibertat d'opció vetllant perquè el comerç de proximitat es modernitze i no desaparega, així com l'existència d'un adequat equipament comercial a les poblacions de menor dimensió, perquè de fer-ho s'estaria exclouent a col·lectius que precisen de la venda assistida i no poden o no volen desplaçar-se per a fer la seua compra.

Per tant, en l'àmbit de les competències de la conselleria d'economia sostenible, les línies d'actuació per a assolir una equilibrada transició cap a l'automatització i robotització dels processos productius són: la potenciació del capital humà com a factor estratègic de competitivitat mitjançant polítiques actives d'ocupació i intermediació; la innovació com a instrument fonamental per a guanyar productivitat i competitivitat des de la cooperativitat; i el foment i la millora de la pime comercial en general, i del comerç de proximitat en particular, incidint en estratègies que donen un alt valor afegit al punt de venda i que en cap cas passen per substituir la persona per màquines.

Eixes són les nostres línies i esperem que, poc a poc, vagen donant resultat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, conseller.

Per a rèplica, senyor Almería.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, senyor conseller, per la seua contestació, per la informació, pels objectius que, bé, plantegen que sí que n'hi ha una direccionalitat, sí que n'hi ha un camí.

El que volem transmetre, i així, bé, ho farem a través de la moció subsegüent que presentarem en la que farem els suggeriments que creem adients en este sentit, és que davant les tendències de futur que són irrenunciables, que estan ahí, són realitats, esta informació que en principi té caire nacional o, inclús, internacional, doncs seria important aterrar-la al nostre territori, a la nostra realitat. Ja sabem, exactament, eixes tendències com estan desenvolupant-se dins de la nostra indústria i del nostre sector del comerç.

Són polítiques importants les de foment de la innovació, estes polítiques crearan o fomentaran estes tendències en molts dels casos. Estem també d'acord que les polítiques d'ocupació han de ser unes de les estratègies. El problema no serà que n'hi hagen polítiques actives d'ocupació sinó quines seran les direccionalitats d'estes polítiques, és a dir, hem de conèixer les ocupacions del futur per a poder formar a la gent hui per a eixes ocupacions i adreçar-les, ¿eh? Per això és tan important aterrar les tendències internacionals i nacionals al nostre territori.

Suggerim que els programes d'ajudes a la industrialització i al comerç podrien servir de col·laboració perquè les empreses del nostre teixit i del nostre comerç pogueren revertir en la conselleria la informació necessària per a anar, ¿eh?, aportant informació, una informació que jo crec personalment que seria molt interessant en eixe esperat pla estratègic des del Servof que haurà de recollir les tendències d'ocupació de cara al futur.

És complicat, és complicat perquè estem parlant de formar a unes persones per a unes ocupacions que en molts dels casos ni sabem quines van a ser. Per això és importantíssim intentar anticipar el futur sectorialment, tant en la indústria com en el comerç, i vore que en les empreses –que estic totalment d'acord amb vosté, senyor conseller– el més important de les empreses no són les persones; les empreses són les persones, les empreses són les persones.

Ho conec, sap vosté que conec l'àmbit empresarial de la nostra comunitat i que eixes persones, entre altres coses, van a necessitar estar formades adequadament per als llocs de treball que ofertaran eixes empreses del futur immerses en processos d'innovació i d'incorporació d'automatismes i de robotització en eixe gran procés de digitalització que ens du a la quarta revolució industrial.

N'estic segur que des del seu departament es faran les accions necessàries i compte amb nosaltres per a aportar-li, a través de la moció subsegüent que presentarem, doncs els nostres suggeriments per a col·laborar en este procés.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor Almería.

Per a finalitzar esta interpel·lació té la paraula l'honorable conseller d'indústria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Bé, estem totalment d'acord amb el plantejament i, aleshores, naturalment que totes les aportacions que puguen fer des de qualsevol grup seran ben rebudes.

A mi sí que m'agradaria en la rèplica dir-li què és el que estem fent en tot l'àmbit d'innovació i tecnologia, i sobretot en tota la línia de millorar també la qualificació de les persones, ¿no?

Simplement, dir-li que des d'Ivace s'estan adoptant una sèrie de mesures per a incorporar noves tecnologies mitjançant la innovació en matèria de processos i la incorporació de personal qualificat concorde a la digitalització de les empreses i a les noves necessitats que es van a exigir en el futur, amb l'objectiu d'augmentar la competitivitat en un mercat cada vegada més global.

L'Ivace concedeix ajudes –i ho saben– als centres tecnològiques per a promoure el creixement intel·ligent mitjançant la generació, adaptació i transferència del coneixement en l'àmbit dels processos avançats de fabricació, especialment en el desenvolupament de nous negocis relacionats amb la incorporació de les TIC, així com en el desenvolupament de maquinària i béns d'equip intel·ligents per als múltiples sectors industrials (*soroll de papers*) amb un nivell tecnològic d'avantguarda que permeta a les empreses valencianes competir en l'àmbit internacional.

Aquestes accions estan dirigides a escometre una reindustrialització efectiva del territori, tot açò emmarcat en les principals conclusions resultants dels estudis d'alt nivell de la Unió Europea, així com una conseqüència lògica de les prioritats de la RIS3 de la Comunitat Valenciana.

En aquest sentit, des d'Ivace es durà a terme en els pròximes mesos el desenvolupament de l'agenda indústria 4.0, de la Comunitat Valenciana, que tindrà com a objecte impulsar l'evolució digital de la indústria valenciana mitjançant l'actuació dels agents clau del sistema valencià d'innovació competents en la matèria. Això és el futur però és el futur immediat, ja ho tenim ahí i, de fet, tenim empreses multinacionals que ja estan en eixa tendència de la indústria 4.0.

També, vullc dir que l'aposta del Servof per a millorar les condicions de treball dels valencians i valencianes està íntimament relacionada amb la consecució d'ocupacions estables, segures i de qualitat. Així, doncs, la formació de qualificació professional que du a terme el Servof, que compta amb trenta-cinc especialitats en aquest àmbit de domòtica i aplicacions informàtiques aplicades a la gestió i control de processos administratius.

Per al 2017 s'engegaran nombroses accions formatives amb metodologia innovadora en centres propis, 2,3 milions d'euros és el que hem proposat; i per a la formació en competències transversals, en idiomes i en l'àmbit tecnològic hem proposat a Les Corts 3,2 milions d'euros en el marc de les necessitats formatives detectades en les mateixes empreses valencianes;

i en matèria de comerç, i cercant l'equilibri entre tecnologia i ocupació, s'ha regulat en l'horari diürn –i que supose que ho sabran perquè està eixint en premsa– els establiments de subministrament al detall i venda al públic de carburants i combustibles que hauran de disposar d'una persona responsable dels serveis que es presten mentre estiguen oberts.

Pel que fa a les polítiques en matèria de consum, els esforços se centren en formar consumidors que elaboren la responsabilitat social de l'acte de compra i, per tant, reconeguen les conseqüències de la seua decisió de consum que té en la sostenibilitat del sistema i el conjunt de la societat.

I també es fan controls, com no podia ser d'una altra manera, sobre les màquines de venda automàtica situades en el carrer per comprovar que compleixen amb els requisits establits en la normativa d'ordenació comercial i que l'oferta de productes siga respectuosa amb els menors d'edat.

És un repte important el que tenim en aquestos moments, i jo crec que podrem superar aquesta dicotomia sempre pensant que el factor humà ha de ser el més important en qualsevol societat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Gràcies per la seua intensa dedicació en la vesprada de hui a la cambra.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, gràcies.

El senyor vicepresident segon:

I, senyories, suspenem la sessió fins demà a les deu del matí. (*El vicepresident segon colpeja amb la maceta*)

(*Se suspén la sessió a les 20 hores i 38 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alcón Soler, Eva
Almería Serrano, José Francisco
Álvaro Cerezo, Mònica
Andrés Sanchis, Concha
Argüeso Torres, Emilio
Arqués Cortés, Vicent
Bachero Traver, Belén

Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bernal Talavera, María
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Briet Seguí, Rafael Francisco
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Campello Moreno, Marian
 Calpe Saera, José Ramón
 Casanova Claramonte, Vicente
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Ciscar Bolufer, José
 Climent González, Rafael
 Córdoba Cortijo, Juan Ginés
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Domínguez Pérez, Miquel
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Ferri Fayos, Fran
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Jiménez, María José
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 García i Tomàs, Víctor
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 González Delgado, Fernando
 Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César
 Juan i Huguet, Jordi
 Marcos Puig, Verónica

Marí Malonda, Alexis Frederic
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mínguez Corral, Sandra
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Oltra Jarque, Mònica
 Ortega Requena, Maria Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Pallarès Piquer, Marc
 Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Salvador Rubert, María José
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Antonio Joaquín
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

..... <http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Déposito legal: V-1013-1983